

Αναίρεση της Chantal Hectors κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 23ης Ιανουαρίου 2003 στην υπόθεση T-181/01, Chantal Hectors κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ασκήθηκε στις 2 Απριλίου 2003

(Υπόθεση C-150/03 P)

(2003/C 112/38)

Η Chantal Hectors, εκπροσωπούμενη από τους Georges Vandersanden και Laure Leví, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 2 Απριλίου 2003, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αναίρεση κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 23 Ιανουαρίου 2003 στην υπόθεση T-181/01, Chantal Hectors κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Η αναίρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 23 Ιανουαρίου 2003 στην υπόθεση T-181/01
- συνεπεία αυτού, να δεχθεί τα αιτήματα που διατύπωσε η αναίρεσείουσα πρωτοδικώς
  - να ακυρώσει την αγνώστου ημερομηνίας απόφαση της Ανώτατης Αρχής για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως (ΑΑΣΠ), περί διορισμού του Α. Β. στη θέση εργασίας υπαλλήλου διοικήσεως της ομάδας PPE-DE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και την αγνώστου ημερομηνίας απόφαση περί απορρίψεως της υποψηφιότητας της αναίρεσείουσας για την εν λόγω θέση και, κατά συνέπεια, να ακυρώσει την απόφαση της 28ης Μαΐου 2001 περί απορρίψεως της καταγγελίας της προσφεύγουσας
  - να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να καταβάλει αποζημίωση ύψους 60 554,7 ευρώ, με την επιφύλαξη ενδεχόμενης αυξήσεως του ποσού
  - να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της πρωτοβάθμιας δίκης και της αναίρεσεως.

Αιτιάσεις και κύρια επιχειρήματα

- Το Πρωτοδικείο παραβίασε την αρχή «patere quam ipse legem fecisti» και την αρχή της νομιμότητας.

Το Πρωτοδικείο κακώς θεωρεί ότι η αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχή έχει τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της διακριτικής της ευχέρειας, να διοργανώνει συνεντεύξεις με τους υποψηφίους παρά την έλλειψη σχετικής προβλέψεως τόσο στην αφορώσα την πρόσληψη εκτάκτων υπαλλήλων εσωτερική ρύθμιση όσο και στην προκήρυξη κενής θέσεως.

- Το Πρωτοδικείο παραβίασε τη γενική αρχή περί υποχρεώσεως αιτιολογίας.

Το Πρωτοδικείο κακώς θεωρεί ότι η απόφαση της αρμόδιας για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχής περί μη διορισμού της αναίρεσείουσας ήταν επαρκώς αιτιολογημένη στηριζόμενο στο ότι η εν λόγω απόφαση παρέπεμπε στην ισχύουσα εσωτερική ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία ο πρόεδρος της οικείας πολιτικής ομάδας έπρεπε να επιλέξει έναν από τους τρεις πρώτους υποψηφίους που είναι εγγεγραμμένοι στον πίνακα των επιτυχόντων που κατάρτισε η εξεταστική επιτροπή.

- Το Πρωτοδικείο προσέβαλε το άρθρο 12 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το Πρωτοδικείο κακώς δεν διαπιστώνει την ύπαρξη προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως, καθόσον δεν έχει αποδειχθεί ότι αξιολογήθηκαν τα προσόντα των υποψηφίων.

- Το Πρωτοδικείο παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

Το Πρωτοδικείο κακώς θεωρεί ότι η αναίρεσείουσα, επικαλούμενη το ότι βρισκόταν στον έκτο μήνα της εγκυμοσύνης της κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προσλήψεως, δεν απέδειξε ότι τεκμαίρεται η ύπαρξη άμεσης ή έμμεσης δυσμενούς διακρίσεως.

Αίτηση αναίρεσεως που υποβλήθηκε στις 2 Απριλίου 2003 υπό του Karl L. Meyer κατά της απόφασης της 13ης Φεβρουαρίου 2003 του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στην υπόθεση T-330/01, μεταξύ Κ. Meyer και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-151/03 P)

(2003/C 112/39)

Στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υποβλήθηκε, στις 2 Απριλίου 2003 (κατάθεση μέσω τηλετυπλήματος της 23ης Μαρτίου 2003) αίτηση αναίρεσεως του Karl L. Meyer, εκπροσωπούμενου από τον δικηγόρο Jean-Dominique des Arcis, κατά της απόφασης της 13ης Φεβρουαρίου 2003 του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-333/01, μεταξύ Karl L. Meyer και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο αναίρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να εξαφανίσει τις σκέψεις 38, 39 και 40 της απόφασης του Πρωτοδικείου της 13ης Φεβρουαρίου 2003·
- να τροποποιήσει και, κατά συνέπεια, να διορθώσει τις σκέψεις 41 έως 47 της απόφασεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα τόσο της σε πρώτο όσο και της σε δεύτερο βαθμό δίκης.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

— Παρατυπία της διαδικασίας

Το Πρωτοδικείο αλλοίωσε στοιχεία της υποθέσεως όπως αυτή είχε παρουσιασθεί από τον προσφεύγοντα, και τούτο εφόσον στην απόφαση δεν γίνεται μνεία των αποδείξεων που προτάθηκαν από τον τελευταίο και ελήφθησαν υπόψη στην έκθεση ακροατηρίου. Εξάλλου, η απόφαση αλλοιώνει την εξέλιξη της, ενώπιον του Πρωτοδικείου, επ' ακροατηρίου συζητήσεως.

— Παράβαση του κοινοτικού δικαίου

Κακώς το Πρωτοδικείο έκρινε ότι το άρθρο 125 της αποφάσεως 86/283/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1986, σχετικά με τη σύνδεση των υπερπόντιων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα δεν αφορά, μεταξύ των προγραμμάτων που είναι δυνατόν να χρηματοδοτηθούν από τα κοινοτικά ταμεία, και τα γεωργικά προγράμματα. Το Πρωτοδικείο αγνόησε τις αποδείξεις που είχε εν προκειμένω προσκομίσει ο προσφεύγων.

Εξάλλου, το Πρωτοδικείο έχει παραβεί τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων καθώς και το δικαίωμα άμυνας, και τούτο λόγω εσφαλμένης ερμηνείας των προβληθεισών από τον προσφεύγοντα αιτιάσεων.

Διαγραφή της υποθέσεως C-26/02⁽¹⁾

(2003/C 112/40)

Με διάταξη της 26ης Φεβρουαρίου 2003 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-26/02: Βασίλειο της Ισπανίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(¹) ΕΕ C 68 της 16.3.2003.

Διαγραφή της υποθέσεως C-254/02⁽¹⁾

(2003/C 112/41)

Με διάταξη της 25ης Φεβρουαρίου 2003 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-254/02 (αίτηση του VAT & Duties Tribunal, London Tribunal Centre, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Fast Forward Resources plc κατά Commissioners of Customs and Excise.

(¹) ΕΕ C 202 της 24.8.2002.